

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/382/2024/10249/RN

Katowice, dnia 16.09.2024r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572),

po rozpatrzeniu odwołania:

1) Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartego w piśmie Nr WOOŚ.423.238.2024.JB.1 z dnia 24 maja 2024r.,

oraz

2) P S G (G) – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej, reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Michała Kaczanowskiego, zawartego w piśmie z dnia 3 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Żory sygn. IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024”,

od decyzji Prezydenta Miasta Żory Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., o treści sentencji: „orzekam odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia planowanego przez P S G, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej, przy ul. Biegunowej 8, pod nazwą „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70”.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)

Członkowie: Katarzyna Stebnicka

Kamila Koziara

na posiedzeniu w dniu 16 września 2024r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572), art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1094 z późn. zm.), oraz § 3 ust. 1 pkt 82 i pkt 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.), po przeprowadzeniu na wniosek P S G – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej –

postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70”, orzekł jak wskazano na wstępie.

W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożył Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach. W pisemnym odwołaniu (pismo WOOS.423.238.2024.JB.1 z dnia 24 maja 2024r.) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, przedstawił swoje stanowisko w sprawie. Wskazał m.in., że zaskarżona decyzja została wydana przez organ pierwszej instancji z naruszeniem procedury wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, gdyż organ ten orzekł: bez uzyskania opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku; w sytuacji gdy materiał dowodowy w sprawie był niekompletny i nierzetelny, a zatem nie mógł stanowić podstawy do wydania orzeczenia w sprawie; nie dokonał weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; nie podjął czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli, a zatem nie można uznać, że przeprowadził ocenę oddziaływania na środowisko; nie wypełnił obowiązku wynikającego z art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego; a także nieprawidłowo określił podstawę prawną zaskarżonej decyzji. Wskazując na powyższe odwołujący się podmiot wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W treści tego pisma przedstawił swoje stanowisko w sprawie. Nadto wskazał, że zapisy art. 76 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nakładają na regionalnych dyrektorów ochrony środowiska obowiązek podejmowania działań w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4 tej ustawy, natomiast zgodnie z art. 76 ust. 8 tej ustawy Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach przysługuje prawo strony w postępowaniu.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 3 czerwca 2024r. organ pierwszej instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego. W treści pisma przekazującego ww. odwołanie przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożył również inwestor – P S G – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej – reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Michała Kaczanowskiego. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 3 czerwca 2024r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Żory sygn. IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024”), pełnomocnik odwołującej się strony wyraził niezadowolone z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżył je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- 1) przepisów prawa materialnego, to jest:
  - a) art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – poprzez błędne przyjęcie przez organ pierwszej instancji, że przekonanie części lokalnej społeczności o uciążliwości danego przedsięwzięcia, może stanowić wyłączną podstawę do wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia – w sytuacji, gdy w oparciu o przepisy ww. ustawy spełnione zostały ustawowe przesłanki do wydania decyzji zgodnie z wnioskiem inwestora;

- b) art. 80 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – poprzez pominięcie przez organ pierwszej instancji pozytywnych dla inwestora i planowanego przedsięwzięcia uzgodnień wynikających z postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach Nr WOOŚ.4221.78.2023.AS3.2 i konsekwentnych ustaleń z raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
  - c) art. 80 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – poprzez pominięcie przez organ pierwszej instancji pozytywnych dla inwestora i planowanego przedsięwzięcia ustaleń wynikających z opinii Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 18 maja 2023r., co do braku przesłanek do obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko – a przez to zasadniczo braku zagrożeń dla środowiska wodnego;
  - d) art. 80 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – poprzez pominięcie przez organ pierwszej instancji pozytywnych dla inwestora i planowanego przedsięwzięcia ustaleń wynikających z opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku z dnia 16 maja 2023r., a przez to zasadniczo braku zagrożeń sanitarnych dla środowiska;
  - e) art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. prawo ochrony środowiska, poprzez błędne przyjęcie zastosowania zasady przezorności do sytuacji, którą organ pierwszej instancji nazywa konfliktem społecznym, kiedy to ww. ustawa w tym przypadku mówi wyłącznie o środowisku zdefiniowanym jako ogół elementów przyrodniczych, w tym także przekształconych w wyniku działalności człowieka, a w szczególności powierzchnię ziemi, kopaliny, wody, powietrze, krajobraz, klimat oraz pozostałe elementy różnorodności biologicznej, a także wzajemne oddziaływania pomiędzy tymi elementami;
- 2) przepisów postępowania, to jest:
- a) art. 77 § 1 w związku z art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez błędną ocenę materiału dowodowego oraz arbitralne i nieuzasadnione pominięcie przez organ pierwszej instancji wniosków z ustaleń raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w sytuacji gdy zakwestionowanie ustaleń raportu nastąpić może wyłącznie poprzez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań środowiskowych (tzw. kontrraportu), której wnioski pozostawałyby w sprzeczności do tych zawartych w raporcie przedłożonym przez inwestora, co jednak co nie miało miejsca w przedmiotowej sprawie a wręcz przeciwnie organ pierwszej instancji oparł się na opiniach i uprzedzeniach mieszkańców nie znajdujących poparcia w stanie faktycznym ani dokumentach urzędowych;
  - b) art. 77 § 1 w związku z art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez arbitralne przyjęcie jako podstawę zaskarżonej decyzji uwag mieszkańców określonych w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji jako „zdecydowany sprzeciw lokalnej społeczności” i „niechęć mieszkańców podyktowana obawami przed uciążliwością”, które jednak pozostają opiniami i uprzedzeniami a nie zostały poparte żadnymi merytorycznymi dowodami i niejednokrotnie okoliczności te stoją w jawnej sprzeczności z faktami notoryjnym i zasadami logiki.

Wskazując na powyższe pełnomocnik odwołującej się strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i orzeczenia co do istoty sprawy, poprzez udzielenie zgody odwołującej się stronie na realizację inwestycji w postaci „Uruchomienia punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą

towarzystwą zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407 /70”, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, a jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, wniósł o określenie przez organ odwoławczy wytycznych w zakresie wykładni tych przepisów. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik odwołującej się strony przedstawił stanowisko w sprawie. Do odwołania pełnomocnik odwołującej się strony dołączył pełnomocnictwo udzielone mu przez odwołującą się stronę oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 3 czerwca 2024r. organ pierwszej instancji przekazał ww. odwołanie do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – P S G – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej, pismem z dnia 23 listopada 2022r., zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wystąpił do organu pierwszej instancji o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70”.

W treści ww. wniosku inwestor wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 82 i pkt 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41 – 47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów (pkt 82) i punkty do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych (pkt 83). Dalej wskazał, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia będzie niezbędna do uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Do ww. pisma inwestor dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: kartę informacyjną przedsięwzięcia, sporządzoną w dniu 7 listopada 2022r.; kopię mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie; kopię mapy ewidencyjnej; uproszczony wypis z rejestru gruntów sporządzony dla działki Nr 2407/70 w dniu 17 listopada 2022r.; oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej za wydanie wnioskowanej decyzji.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 23 listopada 2022r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, pobrany dla inwestora w dniu 7 grudnia 2022r.;
- 2) informacja opisowo – graficzna z mapy ewidencyjnej i rejestru gruntów, pobrana dla enumeratywnie wskazanych w niej działek w dniu 5 grudnia 2022r.;
- 3) informacja opisowo – graficzna z mapy ewidencyjnej i rejestru gruntów, pobrana dla enumeratywnie wskazanych w niej działek w dniu 5 grudnia 2022r.;
- 4) informacja opisowo – graficzna z mapy ewidencyjnej i rejestru gruntów, pobrana dla enumeratywnie wskazanych w niej działek w dniu 5 grudnia 2022r.;
- 5) protokół z czynności postępowania administracyjnego z dnia 7 grudnia 2022r., wraz z wykazem stron postępowania.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 7 grudnia 2022r., organ pierwszej poinformował inwestora oraz podmioty uznane za strony postępowania o wszczęciu na wniosek inwestora postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70”.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) pismo Naczelnika Wydziału Inżynierii Środowiska Urzędu Miasta Żory do Wydziału Urbanistyki i Architektury tego urzędu Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 7 grudnia 2022r., w sprawie wydania wypisu i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki o numerze ewidencyjnym 2407/70;
- 2) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działki o numerze ewidencyjnym 2407/70, Nr UA – RPP.6727.1.216.2022.IP z dnia 12 grudnia 2022r.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 15 grudnia 2022r., organ pierwszej wezwał inwestora do uzupełnienia karty informacyjnej sporządzonej dla planowanego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 17 stycznia 2023r. inwestor przesłał do organu pierwszej instancji uzupełnienie karty informacyjnej sporządzonej dla planowanego przedsięwzięcia z dnia 17 stycznia 2023r.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 20 lutego 2023r., organ pierwszej wezwał inwestora do uzupełnienia karty informacyjnej sporządzonej dla planowanego przedsięwzięcia.

Pismem z dnia 8 marca 2023r. inwestor przesłał do organu pierwszej instancji uzupełnienie karty informacyjnej sporządzonej dla planowanego przedsięwzięcia z dnia 8 marca 2023r.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 15 marca 2023r., organ pierwszej wezwał inwestora do udzielenia dodatkowych wyjaśnień w sprawie.

Pismem z dnia 23 marca 2023r. inwestor przesłał do organu pierwszej instancji uzupełnienie karty informacyjnej sporządzonej dla planowanego przedsięwzięcia z dnia 23 marca 2023r.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 20 kwietnia 2023r., organ pierwszej wezwał inwestora do udzielenia dodatkowych wyjaśnień w sprawie.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2023r. inwestor przesłał do organu pierwszej instancji uzupełnienie karty informacyjnej sporządzonej dla planowanego przedsięwzięcia z dnia 21 kwietnia 2023r.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 25 kwietnia 2023r., organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o wyrażenie opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 25 kwietnia 2023r., organ pierwszej instancji wystąpił do Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarząd Zlewni w Gliwicach o wyrażenie opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 25 kwietnia 2023r., organ pierwszej instancji wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Rybniku o wyrażenie opinii co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rybniku pismem Nr ONS – ZNS.9027.2.10.2023 z dnia 8 maja 2023r. wystąpił do organu pierwszej instancji o uzupełnienie danych w zakresie wskazanym w tymże piśmie.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 9 maja 2023r., organ pierwszej instancji udzielił Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach dodatkowych informacji w sprawie.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 9 maja 2023r., organ pierwszej instancji udzielił Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie Zarząd Zlewni w Gliwicach dodatkowych informacji w sprawie.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 9 maja 2023r., organ pierwszej instancji udzielił Państwowemu Powiatowemu Inspektorowi Sanitarnemu w Rybniku dodatkowych informacji w sprawie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach pismem Nr WOŚ.4220.246.2023.AS3.1 z dnia 12 maja 2023r. wystąpił do organu pierwszej instancji o udzielenie wyjaśnień w sprawie.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 15 maja 2023r., organ pierwszej instancji wezwał inwestora do udzielenia dodatkowych wyjaśnień w sprawie.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Rybniku opinią sanitarną Nr ONS – ZNS.9027.2.10.2023 z dnia 16 maja 2023r. wyraził opinię o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu tej opinii przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 17 maja 2023r. inwestor przesłał do organu pierwszej instancji uzupełnienie karty informacyjnej sporządzonej dla planowanego przedsięwzięcia z dnia „..... 2023r.”

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 24 maja 2023r., organ pierwszej instancji udzielił Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach dodatkowych informacji w sprawie.

P.O. Zastępcy Dyrektora Państwowemu Gospodarstwu Wodnemu Wody Polskie Zarząd Zlewni w Gliwicach opinią Nr GL.ZZŚ.1.4901.85.2023.MS z dnia 18 maja 2023r. wyraził opinię o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz określił warunki jego realizacji. W uzasadnieniu tej opinii przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowieniem Nr WOŚ.4220.246.2023.AS3.2 z dnia 14 czerwca 2023r. wyraził opinię o konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu ww. przedsięwzięcia na środowisko. W uzasadnieniu postanowienia przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Postanowieniem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 19 czerwca 2023r., organ pierwszej instancji stwierdził obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia (pkt 1 sentencji postanowienia) oraz określił zakres raportu o oddziaływaniu ww. przedsięwzięcia na środowisko (pkt 2 sentencji postanowienia). W uzasadnieniu postanowienia przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Postanowieniem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 17 lipca 2023r., organ pierwszej instancji postanowił zawiesić postępowanie administracyjne w sprawie, do czasu

przedłożenia przez inwestora raportu o oddziaływaniu ww. przedsięwzięcia na środowisko. W uzasadnieniu postanowienia przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 17 maja 2023r. inwestor przesłał do organu pierwszej instancji raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się dokument zatytułowany: „Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko dla inwestycji pod nazwą: „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70”.”

Postanowieniem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 19 lipca 2023r., organ pierwszej instancji postanowił podjąć z urzędu zawieszono postępowanie administracyjne w sprawie. W uzasadnieniu postanowienia przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 2 sierpnia 2023r., organ pierwszej instancji wezwał inwestora do udzielenia dodatkowych wyjaśnień w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) pismo Naczelnika Wydziału Inżynierii Środowiska Urzędu Miasta Żory do Wydziału Urbanistyki i Architektury tego urzędu Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 3 sierpnia 2023r., w sprawie udzielenia wyjaśnień w sprawie;
- 2) pismo Naczelnika Wydziału Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta Żory do Wydziału Inżynierii Środowiska tego urzędu Nr UA – RA.6749.4.146.2023.AP z dnia 7 sierpnia 2023r.

Pismem z dnia 22 sierpnia 2023r. inwestor przesłał do organu pierwszej instancji uzupełnienie raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko z dnia 22 sierpnia 2023r.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 4 września 2023r., organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowieniem Nr WOOŚ.4221.78.2023.AS3.2 z dnia 8 stycznia 2024r. uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji. W uzasadnieniu postanowienia przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Obwieszczeniem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 1 lutego 2024r., organ pierwszej instancji podał do publicznej wiadomości informację o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko i rozpoczęciu procedury udziału społeczeństwa w ramach ww. postępowania.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się korespondencja, w tym protesty i sprzeciwy, która wpłynęła do organu pierwszej instancji w ramach udziału społeczeństwa w ww. postępowaniu.

Pismem z dnia 12 lutego 2024r. stowarzyszenie zwykle Grupa Działamy z siedzibą w Żorach zgłosiła swój udział w postępowaniu w charakterze strony.

Pismem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 21 lutego 2024r., organ pierwszej instancji poinformował stowarzyszenie zwykle Grupa Działamy z siedzibą w Żorach o przyjęciu zgłoszenia ww. stowarzyszenia do udziału w postępowaniu w charakterze strony.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się również korespondencja dotycząca uznania konkretnych osób fizycznych za strony postępowania.

Obwieszczeniem Nr IS – ROS.6220.43.2022.KŁ z dnia 9 kwietnia 2024r., organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania o zakończeniu prowadzonego postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodził się Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, który w terminie złożył odwołanie, zawarte w piśmie Nr WOŚ.423.238.2024.JB.1 z dnia 24 maja 2024r., oraz inwestor – P S G – przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej, reprezentowany przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Michała Kaczanowskiego, który również w terminie złożył odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 3 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Żory sygn.. IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112).

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 1 ww. ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Zgodnie z brzmieniem art. 72 ust. 1 ww. ustawy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a.

Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a ww. artykułu stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Stosownie do brzmienia art. 80 ust. 1 ustawy jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

W myśl art. 80 ust. 2 zdanie 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 pkt 1 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

- a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,
- b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:
  - ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
  - uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,
  - wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,
- c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

W myśl ust. 3 tego przepisu organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70”, w świetle zapisów ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ustaleń organu pierwszej instancji oraz wyjaśnień inwestora, zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 82 i pkt 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest: instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41 – 47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów (pkt 82) i punkty do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych (pkt 83).

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne ww. odwołania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartego w piśmie Nr WOOS.423.238.2024.JB.1 z dnia 24 maja 2024r., od decyzji organu pierwszej instancji Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium zauważa, że w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją organu pierwszej instancji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach nie był stroną tego postępowania w rozumieniu art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, lecz był organem współdziałającym. Z kolei w złożonym odwołaniu, zawartym w piśmie Nr WOOS.423.238.2024.JB.1 z dnia 24 maja 2024r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach, wskazał, że zapisy art. 76 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nakładają na regionalnych dyrektorów ochrony środowiska obowiązek podejmowania działań w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4 tej ustawy, natomiast zgodnie z art. 76 ust. 8 tej ustawy Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Katowicach przysługuje prawo strony w postępowaniu.

Wskazać należy, że w myśl postanowień art. 76 ust 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska, oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

Z kolei w myśl ust. 8 ww. artykułu w sprawach, o których mowa w ust. 1, 3 albo 4, właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub postępowaniu przed sądem administracyjnym.

Kolegium wskazuje, że zgodnie ze stanowiskiem doktryny prawa: „Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – dalej u.o.o.ś., w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy inne niż Generalny i regionalny dyrektor ochrony środowiska (dotyczy to także decyzji wydawanych na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska) lub organy wyższego stopnia w stosunku do ww. organów, regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Adresatem wystąpienia jest organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 stycznia 2010r., II OSK 2613/11). (...) W przypadku skierowania wystąpienia, regionalnemu lub Generalnemu dyrektorowi ochrony środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub w postępowaniu przed sądem administracyjnym (art. 76 ust. 8 u.o.o.ś.). Oprócz wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, treścią wystąpienia GDOŚ może być w szczególności wznowienie postępowania administracyjnego lub wniesienie odwołania od decyzji. Prawo do kierowania wystąpień ogranicza się do tych sytuacji, w których są podstawy do wydania decyzji administracyjnych; nie obejmują generalnej możliwości sygnalizacji błędów występujących w pracy organu (więcej na ten temat: K. Gruszecki, Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. wyd. III, 2020r.). (...)” (Florkiewicz Ewa, Unieważnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, komentarz praktyczny, Lex/el.).

Kolegium wskazuje dalej, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 24 marca 2021r., sygn. akt: II SA/Bd 858/20, wskazał, że: „(...) W

przedmiotowej sprawie sporna była okoliczność, czy skarżący posiadał legitymację do zaskarżenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z (...).04.2020r., nr (...), wydanej przez Burmistrza S., stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla inwestycji polegającej na budowie elektrowni fotowoltaicznej. W ocenie Sądu na tak zadane pytanie należało udzielić twierdzącej odpowiedzi. Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji. W świetle treści cyt. przepisów nie ulega wątpliwości to, że co do zasady skarżący posiadał w niniejszej sprawie prawo skierowania wystąpienia. Problematyczne natomiast jest to, co należy rozumieć przez ww. wystąpienie i na jakim etapie postępowania administracyjnego i do kogo może ono zostać złożone. SKO wyraziło niesłuszny pogląd, że wystąpienie mogło być skierowane jedynie do organu I instancji, czyli Burmistrza S. Pogląd ten nie znajduje żadnego uzasadnienia w treści obowiązujących przepisów, w szczególności art. 76 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, i Sąd w pełni podziela w tym zakresie stanowisko zawarte w skardze. Jak wskazuje się w doktrynie: "Ustawodawca posługuje się pojęciem "wystąpienie". Polska procedura administracyjna nie zna takiego instrumentu jak wystąpienie, a i sam prawodawca w komentowanym przepisie nie daje żadnych podstaw do bliższego ustalenia, co to jest za instrument procesowy. W wystąpieniu upatrywać można dwóch elementów – skargi i wniosku (podania) zmierzającego do wyeliminowania wadliwej decyzji, w szczególności do stwierdzenia jej nieważności. Pojęcie wystąpienia jest szersze niż wniosku o stwierdzenie nieważności. Ustawodawca bowiem wyraźnie wskazał, że w szczególności wystąpienie może zawierać wniosek o stwierdzenie nieważności. Nie jest zatem możliwe utożsamianie pojęcia wystąpienie z wnioskiem o stwierdzenie nieważności. Celem wystąpienia jest nie tylko wyeliminowanie wadliwej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ale także zapobieżenie wydawaniu takich decyzji na przyszłość oraz wskazanie uchybień organowi, który wydał wadliwą decyzję. Widoczny zatem jest element skargowości. (...) Wystąpienie może, ale nie musi, zawierać wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji. Może też zawierać inne elementy, jak chociażby wniosek o wznowienie postępowania, a nawet wniosek o uchylenie lub zmianę decyzji, oczywiście, pod warunkiem spełnienia wszystkich przesłanek z Kodeksu postępowania administracyjnego." (vide B. Rakoczy, Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Komentarz. Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, 2010). Jak wynika z powyższego, i który to pogląd Sąd w pełni podziela, wystąpienie może przyjąć również postać odwołania od decyzji organu I instancji, co właśnie miało miejsce w niniejszej sprawie. Skoro ustawodawca użył sformułowania "w szczególności", to niewątpliwie wystąpienie może przyjąć postać inną niż wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji. (...)." (Lex Nr 3209338).

Tożsame stanowisko Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy zawarł również w przywołanych w tymże orzeczeniu wyrokach tego Sądu, wydanych w sprawach o sygn. akt: II SA/Bd 885/20, II SA/Bd 560/20, II SA/Bd 541/20.

Wyżej zaprezentowane stanowisko doktryny prawa oraz orzecznictwo sądów administracyjnych Kolegium w całości podziela, czego konsekwencją jest uznanie, że przedmiotowe odwołanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawarte w piśmie Nr WOOŚ.423.238.2024.JB.1 z dnia 24 maja 2024r., od decyzji organu pierwszej instancji Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje dalej, że przeprowadziło również badanie wstępne ww. odwołania P S G – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej, reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego

Pana Michała Kaczanowskiego, zawartego w piśmie z dnia 3 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Żory sygn. IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że oba wyżej wymienione odwołania zostały złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik

postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartego w piśmie Nr WOOS.423.238.2024.JB.1 z dnia 24 maja 2024r., oraz odwołania inwestora – P S G – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej, reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Michała Kaczanowskiego, zawartego w piśmie z dnia 3 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Żory sygn. IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r.”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., którą tenże organ odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,

5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, oraz § 3 ust. 1 pkt 82 i pkt 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, po przeprowadzeniu na wniosek P S G – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej – postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70”, odmówił wydania zgody na realizację ww. przedsięwzięcia.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia. Wskazał m.in., że: „(...) Decyzję wydano po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego prowadzonego na wniosek z dnia 23 listopada 2022r., złożony przez P S G, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia. (...) Kwalifikacji przedsięwzięć jako przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (...). Przedmiotowa inwestycja zgodnie z ww. rozporządzeniem kwalifikuje się do przedsięwzięć, o których jest mowa w art.

71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, to jest przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w: – § 3 ust.1 pkt 82 ww. rozporządzenia, to jest instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach, inne niż wymienione w § 2 ust.1 pkt 41 – 47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów; – § 3 ust.1 pkt 83 ww. rozporządzenia, to jest punkty do zbierania, w tym przeładunku: a) złomu, z wyłączeniem punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych, i b) odpadów wymagających uzyskania zezwolenia na zbieranie odpadów z wyłączeniem odpadów obojętnych oraz punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Planowane przedsięwzięcie polegać ma na uruchomieniu punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych i zaplanowane zostało w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70. (...) Postanowieniem Prezydenta Miasta Żory z dnia 19 czerwca 2023r. stwierdzono obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (...) Inwestor w dniu 17 lipca 2023 r. przedłożył raport o oddziaływaniu na środowisko. (...) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach postanowieniem z dnia 8 stycznia 2024r. znak WOOŚ.4221.78.2023.AS3.2 uzgodnił realizację przedsięwzięcia oraz określił warunki realizacji i eksploatacji planowanego przedsięwzięcia. Obwieszczeniem Prezydenta Miasta Żory z dnia 1 lutego 2024r., zapewniono możliwość udziału społeczeństwa wprowadzonym postępowaniu (...) W wyznaczonym terminie do tutejszego organu wpłynęło łącznie 93 pism. W przedmiotowych pismach mieszkańcy wskazywali, że realizacja i eksploatacja planowanego przedsięwzięcia może przyczynić się do: – pogorszenia się oddziaływania akustycznego w rejonie realizacji inwestycji w związku ze wzmożoną aktywnością przemysłową i usługową, co budzi obawy o komfort życia mieszkańców, szczególnie tych mieszkających w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji, – zwiększenia ruchu pojazdów w rejonie realizacji przedsięwzięcia. Spodziewane zwiększenie intensywności ruchu drogowego może prowadzić do utrudnień komunikacyjnych, zwiększenia ryzyka wypadków oraz pogorszenia bezpieczeństwa i komfortu mieszkańców, – obniżenia wartości pobliskich gruntów i nieruchomości w związku realizacją inwestycji i obniżeniem się komfortu życia mieszkańców, co w ocenie mieszkańców może bezpośrednio przełożyć się na obniżenie wartości majątkowych ich posesji, – emisji możliwego nieprzyjemnego zapachu oraz zapylenia w związku z planowanym mieleniem elementów tworzyw sztucznych z różnych zakładów produkcyjnych, – zagrożenia dla środowiska naturalnego oraz wód powierzchniowych i cieków podziemnych, w tym ujęcia wód podziemnych z utworów czwartorzędowych „Żory – Rój”, – zmniejszenie chęci korzystania z kompleksu basenowego, zlokalizowanego w niedalekim sąsiedztwie – eksploatacja planowanego do realizacji przedsięwzięcia może przyczynić się do nadmiernego oddziaływania akustycznego, a także w ocenie mieszkańców może powodować oddziaływania odorowe. (...) Tutejszy organ w oparciu o ewidencję gruntów i budynków prowadzoną przez Prezydenta Miasta Żory, a także biorąc pod uwagę dokumenty zgromadzone w sprawie, to jest m.in. mapę ewidencyjną oraz mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z przewidywanym obszarem oddziaływania ustalił strony przedmiotowego postępowania na etapie wszczęcia postępowania. (...) Prezydent Miasta Żory mając na uwadze art. 44 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przyjął zgłoszenie stowarzyszenia zwykłego Grupa Działamy z siedzibą w Żarach do udziału w

przedmiotowym postępowaniu administracyjnym na prawach strony (...) Po zakończeniu postępowania dowodowego, mając na uwadze zapis art.10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (...) zawiadomiono strony o zakończeniu postępowania oraz poinformowano o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Rozpatrując sprawę organ zważył co następuje: Realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia polegającego na uruchomieniu punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70, budzi zdecydowany sprzeciw lokalnej społeczności. Niechęć mieszkańców nieruchomości sąsiadujących z planowaną inwestycją, wiąże się przede wszystkim z obawy przed uciążliwością zakładu i procesów jakie planuje się w nim wykonywać. W opinii mieszkańców planowana inwestycja przyczyni się do pogorszenia środowiska ze względu na wzrost emisji hałasu do środowiska oraz zapylenia, wynikającego przede wszystkim z dodatkowego ruchu samochodów ciężarowych. Niewątpliwie, po przeanalizowaniu dokumentów znajdujących się w aktach sprawy można stwierdzić, że realizacja planowanej inwestycji rodzi konflikt społeczny. Należy więc stwierdzić, że informacje zawarte zarówno w karcie informacyjnej przedsięwzięcia jak i raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawiały sprzeczne informacje z dokumentami zebranymi w toku niniejszego postępowania. Z treści ww. dokumentów wynikało, że realizacja planowanego przedsięwzięcia będzie skutkowała „brakiem możliwości wystąpienia konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem”, co pozostaje w sprzeczności z wnioskami, skargami i protestami mieszkańców, które w toku postępowania wpłynęły do tut. organu. Dodatkowo, szczególną uwagę przykuwa również fakt – co zostało m. in. kilkakrotnie podkreślone w pismach mieszkańców oraz stron postępowania, że inwestor obecnie rozpoczął już prace na przedmiotowym terenie, a zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Istotą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest przedstawienie świadomości zagrożeń, jakie będzie niosło ze sobą rozpoczęcie planowanej inwestycji, a w dalszej kolejności — możliwych do zastosowania środków, które zniwelują te uciążliwości zarówno na etapie realizacji jak i eksploatacji. Ponadto stosownie do art. 62 ust. 1 pkt 1 lit, a) ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko w ramach oceny oddziaływania na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz zdrowie i warunki życia ludzi. W opinii organu realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia przyczyni się do nasilenia istniejącego konfliktu społecznego pomiędzy inwestorem a mieszkańcami sąsiednich nieruchomości, a także przyczyni się do obniżenia jakości życia mieszkańców w najbliższym otoczeniu inwestycji. Organ uwzględniając zgromadzony materiał w niniejszym postępowaniu kierował się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz zasadą przezorności. W myśl art. 3 pkt 50 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawa ochrony środowiska (...) poprzez zrównoważony rozwój – rozumie taki rozwój społeczno – gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. i Odnosząc definicję zawartą w Prawie ochrony środowiska do realiów niniejszej sprawy – można wyprowadzić następujący wniosek: zasada zrównoważonego rozwoju służy do rozwiązywania konfliktów między wartościami konkurującymi ze sobą, przy czym jedną z tych wartości jest ochrona środowiska, a drugą wolność gospodarcza oparta na własności prywatnej. Ponadto powołując

się na zasadę przezorności nakazującą traktować wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków tak, jak pewność ich wystąpienia, a więc możliwość wystąpienia negatywnych skutków dla środowiska i mieszkańców, należy uznać za pewne. Zasadę tę powinny mieć na uwadze organy stosujące prawo. Niekiedy bowiem stan faktyczny wymaga rozważenia i wyważenia rozwiązań korzystniejszych, stosując zasadę zrównoważonego rozwoju. W ocenie organu, w niniejszej sprawie mamy do czynienia z taką sytuacją. W niniejszej sprawie, organ rozważając wszystkie kwestie, z uwzględnieniem dokumentów zgromadzonych w toku niniejszego postępowania, postanowił odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70” (...).”

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartego w piśmie Nr WOOS.423.238.2024.JB.1 z dnia 24 maja 2024r., oraz odwołania P S G – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej, reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Michała Kaczanowskiego, zawartego w piśmie z dnia 3 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Żory sygn. IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., którą tenże organ odmówił zgody na realizację przedsięwzięcia planowanego przez P S G, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej, przy ul. Biegunowej 8, pod nazwą „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70”, Kolegium zauważa, że z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją jest m. in. Gmina Żory, której organem wykonawczym jest Prezydent Miasta Żory oraz Skarb Państwa w imieniu którego uprawnienia właścicielskie wykonuje Prezydent Miasta Żory – równocześnie organ pierwszej instancji.

Z treści zaskarżonej decyzji oraz z akt sprawy wynika natomiast, że organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończonych zaskarżoną decyzją nie rozważył i nie zbadał czy w sprawie zachodzą przesłanki wyłączenia organu gdyż stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją jest m. in. Gmina Żory, której organem wykonawczym jest Prezydent Miasta Żory oraz Skarb Państwa w imieniu którego uprawnienia właścicielskie wykonuje Prezydent Miasta Żory – równocześnie organ pierwszej instancji.

Kolegium zauważa, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 września 2014r., sygn. akt: II SA/Gl 457/14, wskazał m. in. że: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik

organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylenia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...)” (Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W tym miejscu Kolegium wskazuje, że w świetle postanowień art. 24 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1) w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2) swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3) osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4) w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5) w której brał udział w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6) z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,
- 7) w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej.

Bezspornie w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta Żory jest organem, który w przedmiotowej sprawie orzekał w pierwszej instancji. Jest on również organem wykonawczym i reprezentantem stron tego postępowania – Gminy Żory oraz Skarbu Państwa – i działa w ich imieniu, w tym składa prawem przewidziane oświadczenia. Zatem w świetle art. 24 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego, jako podmiot reprezentujący strony postępowania podlega on wyłączeniu z przedmiotowego postępowania dotyczącego określenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Uruchomienie punktu zbierania odpadów innych niż niebezpieczne i przetwarzania odpadów tworzyw sztucznych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, zlokalizowanego w Żorach, na działce o numerze ewidencyjnym 2407/70”. Wyłączenie to następuje z mocy prawa i zbędne jest wydawanie w tej sprawie odrębnego postanowienia. Zgodnie zaś z treścią art. 24 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego wyłączony pracownik powinien podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron. Wyłączenie Prezydenta Miasta Żory z mocy prawa pociąga za sobą również wyłączenie pozostałych pracowników Urzędu Miasta w Żorach, którym Prezydent Miasta Żory mógłby udzielić ewentualnego pełnomocnictwa. Ponieważ z akt sprawy wynika, że zaskarżoną decyzję Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r. wydał Prezydent Miasta Żory, zatem decyzja ta jest w istotny sposób wadliwa. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o wyłączeniu pracownika skutkuje wadliwością tych decyzji. W odniesieniu do decyzji nieostatecznej rodzi to możliwość jej zmiany lub uchylenia w postępowaniu odwoławczym, natomiast w stosunku do decyzji ostatecznych – wznowienie postępowania (art. 145 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego; E. Mzyk, Wznowienie postępowania..., s. 19 i n.). (Czesław Martysz, Komentarz do art. 24 kodeksu postępowania administracyjnego, stan prawny: 2010.08.01, Lex).

Powyższe oznacza, że w odniesieniu do postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r. organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Żory – w toku ponownego rozpatrywania sprawy, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Kolegium wskazuje dalej, że zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji odmówił wydania zgody na realizację ww. przedsięwzięcia i odmowę wydania zgody na realizację ww. przedsięwzięcia uzasadnił tym, że w jego ocenie realizacja planowanej inwestycji rodzi konflikt społeczny, a mieszkańcy wielokrotnie w pismach skierowanych do organu pierwszej instancji wskazywali, że kategorycznie sprzeciwiają się realizacji planowanej inwestycji i stanowisko to przedstawił w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Nadto, uzasadniając swoje stanowisko, powołał się na zasadę zrównoważonego rozwoju i zasadę przezorności.

Zauważyć jednak należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest decyzją związaną, co oznacza, że w przypadku wykazania, że przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko organ winien uwzględnić wnioski i ustalić środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia.

Z kolei decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Wskazać należy, że organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia w przypadkach ściśle określonych w ww. ustawie, do których należą:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ww. ustawy);
- odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 77 ust. 1 ww. ustawy);
- brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ww. ustawy;
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ww. ustawy);
- wykazanie, że przedsięwzięcie wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne – organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, pkt 3 i pkt 4 tej ustawy. (art. 81 ust. 3 ustawy) (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 7 czerwca 2017r., sygn. akt: IV SA/Po 121/17; wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 6 czerwca 2023r., sygn. akt: II SA/Lu 285/23).

Zdaniem Kolegium w zaskarżonym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji nie wykazał dostatecznie, że zaistniały podstawy do wydania decyzji odmawiającej wydania zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia. Podstawą do takiej odmowy nie mogą być względy pozaprawne, a takim jest sprzeciw mieszkańców. Również inne przesłanki odmowy wydania decyzji (zasada zrównoważonego rozwoju i zasada przezorności) nie zostały przez organ pierwszej instancji właściwie uzasadnione i nie znajdują potwierdzenia w aktach sprawy.

Nadmienić przyjdzie, że katalog warunków uzasadniających odmowę wydania zgody na realizację przedsięwzięcia zawartych w art. 80 i art. 81 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie jest zamknięty o tyle, że możliwe jest wyjście poza przesłanki odmowne zawarte w art. 80 i art. 81 tej ustawy w przypadku, gdy ma to na celu uwzględnienie dodatkowych regulacji zawartych w przepisach powszechnie obowiązujących, reglamentujących możliwość realizacji przedsięwzięć w danym obszarze, które zakazują lokalizacji pewnych inwestycji na terenach objętych szczególną ochroną ze względu na zachowanie jakości zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego lub nie dopuszczają realizacji przedsięwzięcia danego rodzaju.

W niniejszym przypadku nie wykazano jednak, by w sprawie miały zastosowanie jakiegokolwiek inne przepisy szczególne, które zakazują lokalizacji lub nie dopuszczają realizacji przedsięwzięcia objętego wnioskiem.

Również za niewystarczające do wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań uznać należy podnoszony przez organ pierwszej instancji fakt negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Okoliczność taka, sama w sobie, nie stanowi podstawy do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Co więcej zauważyć należy, że negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowi typową i nieodłączną cechę przedsięwzięć, co do których wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Także sama nieodwracalność, czy też trwałość negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie jest okolicznością, która uzasadnia wydanie decyzji odmownej. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa bowiem wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko.

Także za niewystarczające do wydania decyzji o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań należy uznać wskazanie przez organ pierwszej instancji, że informacje zawarte zarówno w karcie informacyjnej przedsięwzięcia jak i raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przedstawiały sprzeczne informacje z dokumentami zebranymi wtoku niniejszego postępowania. Okoliczność ta również nie przemawia za odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien mieć powyższe uwagi Kolegium na uwadze.

Nadto powyższe oraz analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że w tym zakresie organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w celu prawidłowego zebrania całego materiału dowodowego w sprawie i dokonania wszystkich niezbędnych ustaleń w sprawie i tym samym naruszył wcześniej już przywołane przepisy postępowania administracyjnego, a to art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego oraz art. 80 tego kodeksu. Kolegium zwraca zatem uwagę, że organ pierwszej instancji prowadząc postępowanie jest zobowiązany do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i ustalenia wszystkich okoliczności istotnych w danej sprawie. Kolegium wskazuje dalej, iż z mocy art. 77 § 1 w związku z art. 75 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego na organie administracji publicznej ciąży obowiązek wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przy dopuszczeniu jako dowodu wszystkiego, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Powyższe zaś ma istotne znaczenie dla prawidłowego podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie. W myśl obowiązujących przepisów prawa obowiązek wszechstronnego zbadania sprawy spoczywa na organie wydającym decyzję. Organ ten powinien dokonać oceny całego zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął. Fakty, na których organ administracyjny oparł rozstrzygnięcie winny zostać w sposób niezbity udowodnione. Zgodnie bowiem z art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego czy dana okoliczność została udowodniona. W wyroku z dnia 28 marca 2012r., sygn. akt: I OSK 563/11, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że: „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego, zgromadzonego i rozpatrzonego w sposób wyczerpujący, a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego jako warunku niezbędnego wydania decyzji o

przekonującej treści.” (Lex Nr 1145120) (por.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Kolegium raz jeszcze przypomina, posługując się przy tym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 lutego 2018r., sygn. akt: II OSK 1903/17, w którym Sąd ten stwierdził: „Obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą zasadą swobodnej oceny dowodów. Swobodna ocena dowodów, aby nie przerodziła się w samowolę, musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, to jest po pierwsze – opierać się należy na materiale dowodowym zebrany przez organ, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w przepisach prawa. Po drugie ocena powinna być oparta na wszechstronnej ocenie całokształtu materiału dowodowego i po trzecie – organ powinien dokonać oceny znaczenia i wartości dowodów dla toczącej się sprawy, z zastrzeżeniem ograniczeń dotyczących dokumentów urzędowych, które mają na podstawie art. 76 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego szczególną moc dowodową. W końcu, po czwarte – rozumowanie, w wyniku którego organ ustala istnienie okoliczności faktycznych, powinno być zgodne z zasadami logiki. Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całokształcie materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszystkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego) (zob.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, OSNAPiUS 1995, Nr 7, poz. 83). Przepis art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego nie wyznacza organowi administracji publicznej merytorycznych reguł oceny wyników postępowania dowodowego, co skłania doktrynę i orzecznictwo do wniosku, że przepis ten statuuje zasadę swobodnej oceny dowodów. Jest ona przeciwieństwem legalnej (formalnej) teorii dowodowej, zgodnie z którą organ administracji publicznej jest związany przepisami prawa co do przyjęcia za miarodajne lub odrzucenia niektórych dowodów oraz przyznania pewnym dowodom wyższej mocy dowodowej przed innymi. (A. Wróbel, w: M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2000, s. 470). Organ administracyjny obowiązany jest rozpatrzeć nie tylko poszczególne dowody z osobna, ale wszystkie dowody we wzajemnej łączności. Swobodna ocena dowodów, aby nie przekształciła się w samowolę, musi być bowiem dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz zachowaniem reguł tej oceny (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 sierpnia 2014r., sygn. akt: I OSK 1427/13).”

Zatem uchybienia w tym zakresie muszą skutkować uchyleniem decyzji i przekazaniem sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji – ze wskazaniem, iż w tym zakresie postępowanie wyjaśniające należy ponownie przeprowadzić.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji w toku postępowania naruszył przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z tym naruszeniem art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu. Kolegium zauważa, że orzekając w sprawie organ pierwszej instancji nie dał szansy stronie – wnioskodawcy, na taką modyfikację wniosku, która uwzględniałaby argumentację organu pierwszej instancji w tym zakresie. Organ pierwszej instancji niewątpliwie naruszył tym samym przepis art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie bowiem do treści § 1 tego artykułu, w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony – co miało miejsce w tym zakresie. Przepisy art. 10 § 2 i 3 tego kodeksu stosuje się. Z kolei zgodnie z § 2 tego artykułu, w terminie wyznaczonym na wypowiedzenie

się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, strona może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, o których mowa w § 1.

Przytoczony wyżej przepis stanowi uszczegółowienie zawartej w art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, a konkretnie wynikającego z niej obowiązku umożliwienia stronie wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie dowodów, materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji. Na organ nałożony został dodatkowy obowiązek polegający na wskazaniu stronie zależnych od niej przesłanek, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z jej żądaniem (por. F. Elżanowski (w:) R. Hauser, M. Wierzbowski (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 4; str. 624). Przyjęte w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego rozwiązanie wzmacnia gwarancje pozytywnego rozstrzygnięcia sprawy przez ukierunkowanie czynności strony dla ustalenia stanu faktycznego sprawy. Organ obowiązany jest bowiem poinformować stronę o np. spełnieniu przesłanek, od których przepis prawa materialnego uzależnia nadanie uprawnienia, zwolnienia z obowiązku. Przepis ten umożliwia stronie przedłożenie dodatkowych dowodów w celu wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony (por. B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2017, wyd. 16; 508-509). Odnosić też należy, że ratio legis dodanego do kodeksu postępowania administracyjnego ustawą z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 935) przepisu art. 79a jest zmobilizowanie organów administracji do wnikliwego badania merytorycznej treści żądań strony na wszystkich etapach postępowania wszczynanego na żądanie strony i zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów – nie korzysta z takiej możliwości. Może to zapobiec wydaniu negatywnego rozstrzygnięcia w sprawie oraz zaskarżeniu decyzji przez stronę i przedstawieniu tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego. W tym kontekście niewystarczające jest informowanie strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań (por. uzasadnienie projektu ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r., Sejm VIII kadencji, druk sejmowy Nr 1183, dostępny na stronie internetowej Sejmu RP www.sejm.gov.pl). Powiązanie konstrukcji obowiązku przewidzianego w art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego z obowiązkiem ustanowionym w art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego wyraża się, po pierwsze, poprzez jednoczesną ich realizację w jednym zawiadomieniu kierowanym do strony, a po drugie - poprzez ustanowienie jednolitego terminu do zajęcia przez stronę stanowiska zarówno w kwestii zgromadzonego materiału dowodowego, jak i informacji organu sformułowanej na podstawie art. 79a kodeksu postępowania administracyjnego (por.: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 1 lutego 2018r., sygn. akt II SA/Po 975/17 i powołane tam piśmiennictwo, dostępny na stronie internetowej Centralnej Bazy Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Tym samym stwierdzić należy, że w trakcie postępowania organ pierwszej instancji naruszył zasady postępowania administracyjnego, a w szczególności wcześniej już przytoczone art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego, co wyżej zostało już przedstawione.

W ponownie prowadzonym postępowaniu organ pierwszej instancji winien ww. kwestie dogłębnie wyjaśnić.

Kolegium zauważa dalej, że na mocy art. 37 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko organ prowadzący postępowanie:

- 1) rozpatruje uwagi i wnioski;
- 2) w uzasadnieniu decyzji, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, podaje informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że organ pierwszej instancji nie zastosował w sprawie cytowanego przepisu. Poza podaniem jakie zgłoszone zostały uwagi organ pierwszej instancji nie rozpatrzył wniesionych uwag i wniosków. Tym samym naruszył także art. 80 ust. 1 pkt 3 tej ustawy, który stanowi, że jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa. Okoliczności te zostaną zatem wzięte pod uwagę przez organ pierwszej instancji pod uwagę w ponownym postępowaniu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zauważa dalej, że w toku postępowania, w dniu 16 października 2023r. weszła w życie ustawa z dnia 13 lipca 2023r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023r. poz. 1890). Przepis przejściowy zawarty w art. 15 ust. 1 tej ustawy zmieniającej stanowi, że do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1.

Organ pierwszej instancji obowiązany będzie więc przeprowadzić ponowne postępowanie z uwzględnieniem zmian wynikających z treści ustawy nowelizującej – jeżeli zmiany te będą miały zastosowanie w sprawie, albowiem stosownie do unormowanej w art. 6 kodeksu postępowania administracyjnego zasady praworządności organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Z zasady tej, wymagającej od organu administracji publicznej legitymowania się podstawą prawną rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej w drodze decyzji administracyjnej wynika, że podstawa ta musi istnieć w dniu wydania decyzji. Jak podkreśla się w orzecznictwie sądowoadministracyjnym jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest ta, że organ wydaje decyzję na podstawie przepisów prawa materialnego obowiązującego w dacie orzekania (tak np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 31 marca 2008r., sygn. akt II OSK 313/07, Lex Nr 468749 oraz z dnia 18 września 2008r., sygn. akt II OSK 138/07, Lex Nr 508498). Zasada praworządności stanowi zatem, że organy administracji publicznej działają na podstawie i w granicach prawa powszechnie obowiązującego i są tymi przepisami związane. Związanie organów administracji publicznej przepisami prawa powszechnie obowiązującego oznacza w szczególności, że – prowadząc postępowanie administracyjne – mają one obowiązek ustalenia prawidłowej prawnej podstawy decyzji administracyjnej.

Kolegium wskazuje również dalej, że do decyzji organu pierwszej instancji nie została dołączona charakterystyka przedsięwzięcia. Kolegium zauważa, że charakterystyka przedsięwzięcia – stosownie do treści przepisu art. 82 ust. 3 ww. ustawy – stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W świetle ww. przepisu jest zatem w niezbędnym elemencie każdej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, której wydanie było poprzedzone przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko.

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałby wskazany i oceniony całościowo materiał dowodowy zebrany w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo

sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Kolegium zauważa również, że nowy tekst jednolity ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko został opublikowany w Dz. U. z 2024r. pod poz. 1112,

co winien również uwzględnić organ pierwszej instancji ponownie orzekając w sprawie.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany również do usunięcia tego uchybienia.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylecia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. Przy czym w pierwszej kolejności organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy, w ramach czynności niecierpiących zwłoki, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy. Następnie organ pierwszej instancji, w toku ponownego rozpatrywania sprawy, winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie –

biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołujące się podmioty i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, zawartego w piśmie Nr WOOŚ.423.238.2024.JB.1 z dnia 24 maja 2024r. oraz odwołania P S G – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej, reprezentowanego przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Michała Kaczanowskiego, zawartego w piśmie z dnia 3 czerwca 2024r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Żory sygn.. IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r.”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr IS – ROS.6220.43.2022 z dnia 15 maja 2024r., Kolegium zauważa, że w znacznej części podzieliło argumenty zawarte w ww. odwołaniach. Przy czym podniesione w ww. odwołaniach argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w ww. odwołaniach na tym etapie postępowania byłoby wkroczeniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczone na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwolawczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwolawczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
(na oryginale właściwy podpis)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwolawczego
w Katowicach

Kamila Koziara
(na oryginale właściwy podpis)

Otrzymują:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
Plac Grunwaldzki 8 – 10; 40 – 127 Katowice
2. Radca prawny Pan Michał Kaczanowski – pełnomocnik P S G – przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: „EKO PRESS S G” z siedzibą w Bielsku – Białej

Adres dla doręczeń:

- JUVO Kancelaria Radców prawnych Heinrich, Kaczanowski sp. p.
ul. Podwale 45; 43 – 300 Bielsko – Biała
3. Skarb Państwa – Prezydent Miasta Żory
Al. Wojska Polskiego 25; 44 – 240 Żory
  4. Miasto Żory
Al. Wojska Polskiego 25; 44 – 240 Żory
  5. Strony postępowania w drodze obwieszczenia
  6. Prezydent Miasta Żory
Al. Wojska Polskiego 25; 44 – 240 Żory
z aktami sprawy
  7. aa

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
ul. Kpt. L. Janiego 1; 44 – 200 Rybnik
2. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Zarząd Zlewni w Gliwicach
ul. Robotnicza 2; 44 – 100 Gliwice